

Elämäni tarina

Helsinkiläinen Rosanne, 33, rohkaisee omalla esimerkillään, että itseään ja uskonvaellustaan ei kannata verrata muihin ihmisiin.

– Olemme kaikki eri persoonia ja Jumala kohtaa meidät eri tavoin. Rosanne tuli lapsena uskoon, mutta ajautui omille teilleen.

– Olin yhdeksänvuotias, kun istuin Vammalassa seurakunnan kesäleirillä ohjaajan vieressä ja hän kysyi, haluanko ottaa Jeesuksen elämäni. Niagarat avautuivat, itkin ja ihmiset laittoivat kädet päälleni. Kerroin, että olen ihan kuin uudestisyntynyt! Niin oletkin!, minulle vastattiin.

Nuoruus tuli ja uskonasiat vähitellen jäivät.

– Ajattelin, että ole sä Jumala vaan siellä ja mä teen täällä mun omia juttuja.

– Mutta kolme vuotta sitten rukoilin itselleni seurakuntaa ja lupasin Jumalalle, että ”jos lähetät mulle seurakunnan, lupaan, että teen töitä tän meidän jutun eteen”.

Kaksi viikkoa tämän rukouksen jälkeen Rosanne sai yllättävän yhteydenoton Yhdysvalloista.

– Ainoa tuntemani uskovainen ystäväni otti Yhdysvalloista yhteyttä ja kertoi saapuvansa Helsinkiin. – Tapasimme ja hän kysyi, käynkö seurakunnassa ja lähtisinkö hänen kanssaan Suheen (Suur-Helsingin seurakunta)?

– Eli kaksi viikkoa rukoukseni jälkeen löysin itseni seurakunnasta! Ystävä palasi kotimaahansa. Rosanne muisti lupauksensa Herralle.

– Olen huono lähtemään yksin mihinkään, mutta lähdin ja rukoilin aina mennessäni bussissa, että kunpa joku Suhella pyytäisi minua, että tule mun kanssa istumaan. Ja niin kävi. Jumala pitää huolta minusta!

– Aloin ajatella kasteetta. Ja samalla hetkellä screenille tuli iso teksti ”Kaste”. Tajusin, että tämä on selvä viesti Jumalalta. Tilaisuuden lopuksi menin ilmoittautumaan kasteelle, vaikka en oikein tiennyt mitä se on.

– Kasteilmoittautumiseni vastaanottaja kysyi, kuulunko pienryhmään ja ehdotti, että tulisin hänen pienryhmäänsä.

– Ryhmä sopi ihmeellisen hyvin yhteen, vaikka tulimme eri elämäntilanteista. Kasvoimme yhteen. Pienryhmässä Jumala paransi kipujamme ja korjasi väärinkäsityksiämme Jumalasta. Yhteisöön kuuluminen on todella tärkeää, on nyt Rosanne havainnut kolmen vuoden aikana.

